

Journaal Duohanded 2024

Starttijd zaterdag 19 oktober 13:00 uur
Bemanning Generations: Simon en Maaike

Zaterdag 19 oktober (Lelystad – Hoorn)

De spanning neemt toe, zo na het ontbijt. Wat staat mij te wachten bij deze eerste keer meedoen met de Duohanded? De koker en tracker moesten we om 9 uur ophalen. En we kregen er een leuke kussen bij! Vervolgens om 10 uur palaver met snert en tomatensoep. Ik besluit om nog even te douchen voor de ontspanning.

Dan zie ik dat de Guppy vertrekt; zij is het startschip. De eerste start is met de multihulls om 12:30, dan de singlehanded om 12:45 en wij om 13:00 uur. Ik hoop maar dat het snel lukt om de code te kraken. Frits (Elly en Frits organiseren deze tocht) noemde in het palaver drie optie: whats-app, seinvlaggen en iets anders. De code via de whats-app zie ik om 12:30 uur in de app voorbij komen, die is dus voor de multihulls. De seinvlaggen staat op een sticker bij ons in de kuip, dat gaat dus lukken. Zodra wij mogen vertrekken varen we in de richting van de Guppy en zien aan de reling drie seinvlaggen hangen. We hebben een tweede poging nodig omdat de kleuren op de sticker in de kuip wat vergeeld/vervaagd waren. De singlehanded boten voeren in grote getalen naar het zuiden. Tja, de duo's dus ook. Wij zijn ook via zuid gegaan. Via Muiden, Volendam zijn we in Hoorn beland voor de nacht. Al kruisend naar Muiden was best een tocht. De boot voer prima, al kunnen we met deze fok niet heel hoog varen. In Muiden hebben we het bewuste huis snel gevonden, we lagen er praktisch naast. De selfie was dus snel genomen.

Wat leuk is om zo met een groep te varen, is dat je onderweg veel boten ziet en ook in de havens heb je even contact, vooral ook even horen hoe het een ander vergaat en waar de stempel te vinden is.

We besluiten om na Muiden, op de ruime windse koers, te gaan koken. Het is dan 20:00 uur en donker. Bij het naar buiten varen is het even goed opletten op alle lichtjes en welke koers we moeten varen. Ik maak een eenvoudige pasta klaar, lekker warm. Al is het buiten best lekker weer qua temperatuur. Goed te doen voor oktober!

In de haven van Volendam is wat hectischer. De haveningang is smal en er is weinig plek om de zeilen te strijken en te hijsen. En doordat er veel feestgeluiden komen uit de kroegen aan de haven is het druk en onrustig. We lopen het eerste restaurant binnen en krijgen een

stempel: natuurlijk hebben ze die! We varen meteen weer door nadat onze buurman ook zijn stempel heeft gehaald. Er ligt een aantal boten voor de ingang te wachten om naar buiten te gaan, een paar willen naar binnen. We varen op de fok naar buiten en hijsen daar het grootzeil (stiekem houden we de motor bij om ongelukken te voorkomen). Dan volgt een heerlijk rustige tocht naar Hoorn. Ik doe even een dutje van een paar minuten. De kuip wordt prachtig verlicht door het maanlicht; heel helder zeg, mooi! Altijd bijzonder hoe je tijdens het zeilen dit soort dingen opmerkt. Thuis zit je binnen en gaat het aan je voorbij.

Hoorn binnen varen gaat gemakkelijk. We leggen langs bij een vissersboot. In de kwebbelapp is al genoemd dat de stempel in een bak op de kant staat en dat is ook zo. Fijn zulke tips!

En dan genieten we van ons welverdiende bittertje, lekker. De conclusie van deze eerste dag is dat Simon en ik goed op elkaar zijn ingespeeld (mag ook wel na al die jaren). We varen makkelijk en als vanouds met z'n tweeën. Al misten we wel een paar keer extra paar handen bij bijvoorbeeld het vastmaken van de landvasten. We hebben regelmatig contact met het thuisfront en de vier musketiers vermaken zich ook gelukkig!

Zondag 20 oktober (Hoorn – Oudeschild)

Om 6:55 uur mogen we weer varen (na de zes uur aaneengesloten verplichte rusttijd). Het is een kort nachtje (om 00:55 uur legden we aan in Hoorn). Een kort nachtje dus, maar we hebben er weer zin in, dus opstaan is geen probleem. En ik ben ook wel benieuwd hoe ver we komen vandaag vanwege de voorspelling van harde wind aan het eind van deze dag. Zeilend naar de sluis bij Enkhuizen en daarna naar Andijk gaat heel lekker. Een korte, maar heldere zonsopkomst maakt het nog mooier.

In Andijk lopen we met een medezeiler naar de gedenksteen om de selfie te maken. Leuk om even iemand te spreken. Net als gaat hij tijdens de tocht naar Den Oever besluiten wel of niet doorgaan naar Texel.

Uiteindelijk varen we het wad op met nog twee andere zeilschepen (waarvan een degene is die we in Andijk spraken) en een charter. In de sluis zet Simon twee raffen in het grootzeil en dat was een goed besluit. De voorspelde wind (6 bft met uitschieters van 8) kwam ook en met de stroom mee en wind mee (ruime/halve wind) ging het heel snel (10 knopen over de grond). Het was voor mij een tijd geleden dat ik echt zo gezeild heb. Want met ons gezin doen we dit niet. Het zeilplan wordt dan vaak aangepast om het voor iedereen leuk te houden. Dat is ook goed, want afgelopen zomervakantie is iedereen mee geweest met de boot naar de Oostzee. En juist daarom doen Simon en ik mee aan deze tocht om samen weer 'echt' te zeilen. Nou, dat lukt dus zeker. Ik moet wel even wennen en vind het in het begin wel heftig, maar het went en we halen Oudeschild.

Voor de haven, buiten, halen we het grootzeil naar beneden. De koers naar de haveningang is namelijk niet gunstig, kans op een klapgijp. En met deze wind wil je dat niet. Alleen op de fok dus verder. De snelheid is er wel uit en met tegenstroom kruipen we naar de haveningang. Simon stuurt meer buiten en op de rand van de geul, dan hebben we minder last van de stroom. We leggen aan,

helemaal achteraan want daar is de meeste ruimte en kunnen we langs de steiger liggen. De schippersbitter/Berenburg is wederom verdiend!

Het is 16:40 uur wanneer we de haven binnenvaren. Lekker even tijd om rustig te zitten, even te lopen om een stempel te halen. Dit laatste lukt bij het restaurant het Pakhuus waar we vorig jaar met vrienden hebben gegeten. We kletsen met Jeroen en bespreken de planning voor morgen. Simon en ik eten samen aan boord, facetimen met de kids (zij zitten op dat moment ook aan tafel te eten). Morgenvroeg hoeven we pas rond 9 uur te vertrekken.

Maandag 21 oktober (Oudeschild – Harlingen)

Lekker rustig aan doen deze ochtend; ontbijten, douchen. Boot klaar maken. En

we besluiten iets eerder te vertrekken, om 8:30 uur. De koers is goed en we varen eerst naar de Noordmeep om daar een ton op de foto te zetten. En we varen met veel andere boten, een stuk of 30 ofzo. Over het wad varen is mooi, maar vanwege de ondiepten, stroming ook altijd opletten. Bij de Paardenhoek is een ondiepte en ondanks dat we daar vaker

over heen gevaren zijn en er altijd genoeg water staat, is het altijd een beetje spannend. We varen met alleen het grootzeil over het meest ondiepe stuk en wanneer we in het Inschot zijn (de diepere geul waar dit uitkomt) is dat toch weer lekker. Dan naar het noorden varen en de geul de Noordmeep in. Naar de ton toe is het ruime/halve wind en stroom tegen.

En terug is het net andersom. Het is een bijzonder gezicht om in deze geul, waar je normaal gesproken niet komt, te varen met zoveel boten. En ook kruisend! Vlak voor de ton komt Jeroen ons achterop varen en samen ronden we de ton. Dat is leuk! Even kletsen en foto's maken van elkaar. De wind is er wel en het is wederom echt zeilen. De boot vaart lekker en kan dit prima aan. Na

de Noordmeep varen we nog noordelijker naar het zeegat tussen Terschelling en Vlieland om op Vlieland weer een stempel te halen. We (vooral ik) zou hier wel willen blijven. Het zijn heel wat mijlen en zeiluren. Maar willen we de opdrachten halen, moeten we door naar Harlingen. We blijven bij ons plan, we eten wat (op aanraden van Jeroen: even wat eten en dan heb je het tij gunstig om in Harlingen te komen.). Er zijn meer boten die dit ook doen. Om 18:00 uur gooien we dus weer los en gaan op weg naar Harlingen. We zijn 45 minuten op Vlieland geweest. De schemer valt al snel in en dan is het wel een uitdaging en klus om in het donker je weg te vinden tussen de andere scheepvaart, lichtjes van allerlei tonnen en al kruisend te varen. Maar het is gelukt. De blinde tonnen ook op tijd gespot.

De haveningang van Harlingen is voor ons heel bekend, maar in het donker weer totaal anders. We varen er rustig naar toe en dan is het duidelijk. De brug draait

nog en we kunnen meteen doorvaren naar de Noorderhaven. Rond 23:00 uur leggen we aan.

Dinsdag 22 oktober (Harlingen – Stavoren)

Om 6 uur willen we door de brug zodat we nog een beetje stroom mee hebben over de Boontjes naar Kornwerd; dit moet namelijk ook kruisend. Ons plan is om vanavond ergens in Lelystad te aan te komen. En dan morgen naar huis, naar de kids.

Maar zoals vaak bij het zeilen gebeurt, zijn er omstandigheden of andere redenen waardoor het (zeil-)plan wijzigt. Zo ook nu. We varen in het donker naar buiten, we hebben vol tuig en dat kan prima met deze wind. De eerste tonnen van de geul zien we liggen en al kruisend gaan we ernaar toe. Ik stuur en let op de diepte, Simon bedient de fok. Dit gaat goed, het is wel heel goed opletten. Omdat het donker is en er ook blinde tonnen liggen is het moeilijk om de rand van de geul te zien en we weten dat het buiten de geul ondiep is. Maar het ging helaas toch niet goed.

Na een paar slagen raken we de grond en we kunnen niet op tijd draaien en/of met de motor los komen. We liggen zo vast als een huis. Echt balen, niet leuk. Ik ben eerst nog wel rustig, maar dan gaat de boot schever vakken, erg vervelend. Je weet wel dat de boot niet omvalt, maar prettig is het zeker niet. Het duurt even voordat ik de knop om kan zetten en me neerleg bij het feit dat we nog anderhalf uur zo liggen (in totaal hebben we 2,5 uur vastgelegd). Er varen medezeilers voorbij die zwaaien en vragen of we oke zijn. En een boot van Rijkswaterstaat komt en via de marifoon hebben we even contact. Het is gewoon afwachten, tot het water weer komt. Dat gaat opmerkelijk snel. Ineens

liggen we steeds weer rechterop en drijven we weer. Simon heeft wel het anker uitgedaan om niet een verkeerde kant op te drijven. En we maken van een nood een deugd: de ankeropdracht hebben we nu ook gedaan! Al weten we niet of dat volgens de spelregels ook geldt. Zodra we weer drijven, zitten we weer vlot in de geul (we lagen er ook echt maar maximaal 10 meter buiten) en maken we weer de slagen om verder te komen. Ik doe het wel wat voorzichtiger en wil beslist niet weer vast komen te liggen al is het nu met opkomend tij wel wat minder spannend. Vlak voor de sluis stuiten we nog een keer op de rand van de geul, maar nu komen we vlot weer los. Ook andere boten hebben we wel de grond zien raken.

De schutting bij Kornwerderzand gaat vlot. We liggen een paar minuten vast en dan draait de brug al. Op het IJsselmeer waait het ongeveer 4-5 bft en is het bijna aan de wind. Wel bezeild naar Stavoren. De golven zijn wel wat vervelend en de boot ligt zo nu en dan behoorlijk te stampen. Simon en ik zijn in ons hoofd allebei aan het rekenen gegaan hoe lang we vandaag nog bezig zijn, nu we een oponthoud hebben gehad door het vastlopen. We besluiten dat we in Stavoren blijven. Dit komt met name omdat de kids ook lang genoeg alleen zijn geweest en we echt nog wel behoorlijke stukken moeten varen voor we kunnen finishen. Met meer tijd hadden we kunnen overnachten in Lemmer of Urk en dan woensdagochtend naar Lelystad varen. Maar dan hadden we nog weer terug moeten varen naar Stavoren, boot opruimen en zijn we pas woensdag tegen de avond thuis. Beiden voelen we ons niet goed bij dit laatste en we gaan dus naar binnen bij Stavoren. De zon schijnt heerlijk en op ons gemak ruimen we de boot op.

